

Баба Цана. — Какви краваи омѣсих!

Дѣдо Стайко. — Ще те помнятъ коледаритѣ!

Баба Цана. — Тия, които най-хубава пѣсенъ изпѣятъ за юначето въ люлката, ще взематъ най-големия кравай!

Панчо. — Както ти се грижишъ за него, да се грижи и то така единъ день за тебѣ!

Баба Цана. — Ще се грижи, зетко, ще се грижи!

Дѣдо Стайко. — Да вечеряме . . . Врѣме е и за коледаритѣ . . . Не знаемъ отъ дѣ ще почнатъ . . . *(Заематъ мѣстата си и почватъ да вечерятъ).*

Ненка. — Дѣца, не присѣгайте прѣдъ дѣда си!

Дѣдо Стайко. — Не имъ заглеждай! Като че ти, кога бѣ на годинитѣ имъ, не бѣ такава! *(Слѣдъ малко).* Всѣки да си нарече по два орѣха . . . Минко ще строши моитѣ . . . *(Взема два орѣха и му ги подава).*

Баба Цана. — Моитѣ — Стойна . . . *(Подава ѣ два орѣха).*

Панчо. — А моитѣ . . .

Дойчинъ. — Азъ, татко! *(Взема орѣхитѣ, които баща му подава).*

Ненка. — Ние съ Бойко заедно ще ги строшимъ . . . *(Дѣцата и Ненка ставатъ. Отиватъ край огнището, счупватъ орѣхитѣ и ги донасятъ на софрата).*

Дѣдо Стайко. — Я гледай, я гледай — моитѣ орѣхи здрави, съ голѣми ядки! На добрѣ е . . .

Баба Цана. — И моитѣ, дѣдо . . . Шупливъ нѣма . . .

Всички. — Моитѣ сж здрави . . . И моитѣ . . .

Дѣдо Стайко. — За дѣтето въ люлката наречете два . . . *(Баба Цана взема два орѣха).*

Бойко, — *(Поема орѣхитѣ отъ баба си).* — Едри и тежки. *(Счупва ги).*

Дѣдо Стайко. — Дѣто ще рече, добъръ показъ . . . *(Мисли и слѣдъ малко продължава).* Дѣца, изпѣйте оная пѣсничка — за коледа. Изъ едно гърло . . .

Дѣцата. — *(Ставатъ и пѣятъ):*

Бийте безъ почивка,
Коледни камбани,
Бийте, отекнете
Въ тъмнини раздрани!

На сирака гладенъ,
Богу що се моли,
Вихромъ ще прѣмахне
Мжки и неволи! . . .

Тая нощъ е славна,
Славна и велика, —
Свѣтла радостъ носи
Тя на мъченика!

Благодать разнесите
Врѣдомъ по земята,
Съ щасте изпълнете
Всѣкому душата . . .

Коледни камбани,
Медни, ековити,
Широмъ разгласете
Вѣстъ за дни честитѣ!